

EU-GLORDER

2024

Değişen Uluslararası Düzenle bir Aktör Olarak AB *The EU as An Actor in Changing International Order*

CONFERENCE HAND OUT

101127916-GLORDER

DISCLAIMER: Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

**Co-funded by
the European Union**

içindekiler

1) EU and Emerging Powers in the
Changing International Order
Prof. Dr. Emel Parlar Dal

2) European Green Deal
Prof. Dr. Emre İşeri

3) EU and its order-making efforts in
MENA and African region
Doç. Dr. Samiratou Dipama

4) EU as a Global Actor in
Geopolitical Age
Prof. Dr. Selcen Öner

5) EU and Its Order Making Efforts in
Europe and Beyond
Prof. Dr. Beken Saatçioğlu

6) EU Foreign Policy in a De-
globalized World
Prof. Dr. Didem Buhari

7) EU and Liberal International
Order: What is next?
Doç. Dr. Hakan Mehmetcik

Co-funded by
the European Union

Proje Hakkında

Jean Monnet Chair

*Rethinking the EU and the
Contested Global Order in A
Geopolitical Age*

101127916-GLORDER

EUGLORDER

EUROPEAN UNION AND
GLOBAL ORDER

Co-funded by
the European Union

Avrupa Birliği tarafından desteklenen bu heyecan verici projemiz, günümüz uluslararası düzenini anlama ve değişen uluslararası sistemle başa çıkma şeklimizi incelemeye odaklanmaktadır. Bu projenin temel amacı, AB'nin liberal uluslararası düzen algısının, güç değişimleri ve illiberal devletler tarafından tetiklenen yeni jeopolitik zorluklara nasıl yanıt verdiğini araştırmaktır.

Günümüz post-Batı uluslararası düzeninde, tüm büyük aktörler, küresel zorluklara etkili bir şekilde yanıt verebilmek ve çok taraflılığın zayıflamasıyla başa çıkabilmek için uluslararası rollerini ve sorumluluklarını yeniden tanımlamaktadır. AB, bu süreçte önemli ölçüde etkilenen ana bölgesel üst ulusal kurumlardan biridir.

Ancak uluslararası düzenin post-batılılaşması, AB'nin uluslararası ve jeopolitik etkinliğini nasıl etkilediğini daha ayrıntılı bir şekilde araştırılması gereken bir konudur. AB, uzun yıllardır liberal uluslararası düzenin savunucusu olmasına rağmen, 2008 finansal krizinden bu yana sistematik düzeyde yaşanan değişiklikler, uluslararası düzeni daha az Batı ve Avrupa merkezli hale getirmiştir.

Bu proje, bu konudaki eksikliği gidermeyi amaçlamaktadır. Seçilen hedef gruplara (vatandaşlar, öğrenciler, akademisyenler, özel sektör çalışanları) yoğun eğitim ve araştırma tartışma etkinlikleri sunarak AB'nin değişen uluslararası düzen içindeki küresel ve jeopolitik etkinliği üzerine öğretim ve araştırmaya katkıda bulunmayı hedeflemektedir.

Projemiz, AB'nin liberal uluslararası düzenle olan ilişkisini, gelişmekte olan dünya ile ilişkisini ve uluslararası sistemdeki jeopolitik rolünü incelemeyi amaçlamaktadır. AB'nin uluslararası düzenin post-batılılaşmasına nasıl yanıt verdiğini, güç değişiklikleri karşısında küresel konumunu nasıl yeniden ayarladığını ve güç yeniden dağılımının yaşandığı uluslararası sistemde yükselen güçlerle ilişkilerini nasıl yeniden tanımladığını bu projenin odak noktasını oluşturuyor.

Değişen Düzende Avrupa Birliği ve Yükselen Güçler

Avrupa Birliği (AB) ile uluslararası düzende giderek daha fazla söz sahibi olan Yükselen Güçler arasındaki ilişkiler, günümüz küresel politikasının en dinamik ve önemli unsurlarından biridir. Bu ilişkileri en iyi tanımlayan ifade, AB'nin Yükselen Güçlerle işbirliği yaparak uluslararası düzende daha fazla denge sağlamaya çalışmasıdır. Bu işbirliği, küresel istikrarı ve barışı desteklemeyi amaçlar ve aynı zamanda AB'nin uluslararası alanda etkinliğini artırma stratejisinin bir parçasıdır.

**PROF. DR. EMEL
PARLAR DAL**

CHAIR OF THE EUGLORDER PROJECT

Uluslararası Düzenin Ekonomik Dengeleri

AB'nin Yükselen Güçlerle olan ilişkisi, uluslararası düzenin ekonomik dengelerini en çok etkilemektedir. Bu ülkeler, genellikle hızlı ekonomik büyüme gösteren, büyük pazar potansiyeline sahip ve stratejik kaynaklara erişimi olan devletlerdir. AB, bu ülkelerle işbirliği yaparak kendi ekonomik çıkarlarını güçlendirmek, pazar erişimini genişletmek ve ticaret hacmini artırmak istemektedir. Bu ekonomik ilişkiler, küresel ticaretin dengelenmesine ve daha adil bir ekonomik düzenin oluşmasına katkıda bulunabilir.

Ekonomik Fırsatları Artırma Amacı

AB'nin Yükselen Güçlerle işbirliği yapmasının en büyük sebebi, ekonomik fırsatları artırmaktır. Yükselen Güçler, büyük tüketici pazarlarına, hızla gelişen sanayi ve teknoloji sektörlerine sahiptir. AB, bu pazarlara erişim sağlayarak kendi ekonomisini güçlendirmeyi ve sürdürülebilir kalkınma hedeflerine ulaşmayı amaçlamaktadır. Ayrıca, bu işbirliği, AB'nin küresel rekabet gücünü artırmasına ve yenilikçi teknolojilere erişimini kolaylaştırmasına yardımcı olur.

AB ve Yükselen Güçler Arasında İşbirliğinin Önemi

AB ve Yükselen Güçler arasındaki işbirliği, çeşitli alanlarda kendini göstermektedir. Bu işbirliğinin başlıca alanları şunlardır:

- **Ticaret ve Yatırım:** AB, Yükselen Güçlerle serbest ticaret anlaşmaları ve yatırım anlaşmaları yaparak ekonomik bağlarını güçlendirmektedir. Bu anlaşmalar, hem AB hem de Yükselen Güçler için karşılıklı ekonomik faydalar sağlamaktadır.
- **Teknoloji ve İnovasyon:** AB, yenilikçi teknolojilere ve araştırma işbirliklerine büyük önem vermektedir. Yükselen Güçlerle yapılan teknoloji transferi ve ortak araştırma projeleri, AB'nin teknolojik ilerlemesini desteklemektedir.
- **Enerji ve Kaynaklar:** Yükselen Güçler, genellikle stratejik enerji kaynaklarına sahip ülkelerdir. AB, bu kaynaklara erişim sağlamak ve enerji güvenliğini artırmak için bu ülkelerle işbirliği yapmaktadır.
- **Küresel Yönetim ve Diplomasi:** AB, Yükselen Güçlerle uluslararası arenada daha güçlü bir ses oluşturmak için işbirliği yapmaktadır. Bu işbirliği, küresel yönetim mekanizmalarının daha dengeli ve kapsayıcı olmasına katkıda bulunmaktadır.

Sonuç olarak, AB'nin Yükselen Güçlerle olan ilişkileri, uluslararası ekonomik dengeleri önemli ölçüde etkilemekte ve AB'nin küresel ekonomik fırsatlarını artırmasına yönelik stratejik bir öneme sahiptir. Bu işbirliği, sadece ekonomik değil, aynı zamanda politik ve sosyal açıdan da küresel düzenin daha dengeli ve istikrarlı bir şekilde gelişmesine katkıda bulunur.

Avrupa Yeşil Mutabakatı

Dünyamız birçok siyasi (büyük güç rekabeti, devletler arası askeri çatışmalar, kutuplaşma, demokratik gerileme) ve iktisadi (küresel resesyon, gelir dağılımı, fakirlik) gibi ekosisteme dolaylı/dolaysız olumsuz yönde çeşitli etkileri olan iklim değişikliği nedeniyle altıncı yok oluş riskiyle karşı karşıyadır. Dünya kaynaklarının tahrip edilmesi ile ortaya çıkan çevresel felaketler, bu kaynakların sınırsız olmadığının anlaşılmasında etkili olmuştur. Yaşanan gelişmeler, kalkınmanın sürdürülebilir kılınması için çevre ve ekonomi dengesini korumak gerektiğini ortaya koymuştur.

PROF. DR. EMRE İŞERİ

*Akdeniz Uygulama ve
Araştırmalar Merkezi Müdürü
Uluslararası İlişkiler Bölümü
Öğretim Üyesi, Yaşar
Üniversitesi*

İklim değişikliğinin en önemli nedenlerinden biri karbon salınımının yüksek olmasıdır. Karbon emisyonları salınımından sorumlu olan büyük güçler, iklim değişikliğini uluslararası sisteme yönelik sistemik bir tehdit olarak değerlendirmedikleri için çevresel sorumluluklar konusunda ortak bir anlayış geliştirememişlerdir. İklim krizi, tek tek bireylerin eylemlerindeki değişimden ziyade “kolektif eylem” sorunu olarak ele alınmalıdır. İklim krizinin çözümü, uzun vadeli ve gelecekteki nesiller için fayda sağlayacak önlemler gerektirmektedir.

Ancak, bireyler, hükümetler ve büyük güçler, kısa vadeli çıkarlarını ve ekonomik kazançlarını koruma eğilimindedirler. Bu da iklim krizine karşı gerekli adımların atılmasında motivasyon eksikliğine yol açar. Böylece ister gelişmiş ister gelişmekte olan ülkeler olsun, büyük güçlerin ulusal çıkarları çevre sorunlarının güvenlikleştirilmesinin engellediği görülmektedir.

Yeşil ekonomi, tüm ekonomik faaliyetlerin çevresel amaçlarla yeniden tasarlandığı, sosyal, ekonomik ve çevresel faktörleri bütünleştiren, kapsayıcı ve sürdürülebilir kalkınmanın yeni yol haritasıdır. Bu konuda en büyük adımı Avrupa Birliği (AB) atmıştır. Avrupa Komisyonu, 2019 yılında yeşil ekonomik dönüşümü gerçekleştirmek üzere Avrupa Yeşil Mutabakatı'nı (AYM) küresel kamuoyuna sunmuştur. 2050 yılında ilk karbon-nötr kıta olma hedefiyle “yeşil ekonomik” dönüşüm temelinde kurgulanmış Avrupa Yeşil Mutabakatı uyarınca, AB küresel iklim sorununda liderlik rolünü üstlenmiştir. Ancak Avrupa'nın, AYM'nin öngördüğü dönüşüme tek başına hareket ederek ulaşması mümkün değildir. Zira iklim değişikliğinin ve biyolojik çeşitlilik kaybının itici güçleri de sonuçları da küreseldir. AB bu konuda güvenilir bir örnek oluşturarak ve girişimlerini diplomasi, ticaret politikası, kalkınma desteği ve diğer dış politikaları ile destekleyerek etkili bir savunucu ve teşvik edici olma yolunda önemli bir adım atmıştır.

Avrupa Birliği'nin Ortadoğu ve Kuzey Afrika ve Afrika'da Düzen Yaratma Çabaları

Avrupa Birliği (AB), 1990'ların başından itibaren küresel normatif bir güç olma hedefini benimsemiş ve bu hedef doğrultusunda çeşitli politika araçlarını Afrika ve Ortadoğu'nun yanı sıra diğer üçüncü ülkelere yönelik olarak kullanmıştır. Bu politika araçları, siyasi diyalog, ekonomik yardım ve kültürel değişim programları gibi çeşitli alanlarda yoğunlaşmaktadır. Özellikle, AB'nin demokrasi, insan hakları, hukukun üstünlüğü gibi temel değerleri teşvik etmek için kullanılan politika araçları, Afrika ve MENA bölgesinde normatif bir düzen oluşturmaya yönelik önemli adımlar olarak değerlendirilmektedir.

DR. SAMIRATOU DIPAMA

THOMAS SANKARA UNIVERSITY

Ancak, son yıllarda, AB bu bölgelerdeki çabalarında önemli zorluklarla karşılaşmaktadır. Özellikle, Çin ve Rusya gibi güçlerin artan varlığı, bölgedeki normatif düzen oluşturma çabalarını zorlaştırmaktadır. Bu ülkeler, genellikle ekonomik kalkınma ve altyapı projeleri gibi alanlarda AB'den farklı bir yaklaşım benimsemektedir.

Buna ek olarak, AB'de yaşanan iç bölünmeler de bölgede uygulanan politikaların başarısını zayıflatmaktadır. Özellikle, göç ve güvenlik gibi konularda farklı görüşlere sahip olan AB üye devletleri, ortak bir dış politika izlemede zorlanmaktadır.

Bu zorluklara rağmen, AB'nin Afrika ve MENA bölgelerindeki politikaları önemli bir şekilde devam etmektedir. Özellikle, AB'nin ekonomik yardım ve demokratik reformları teşvik gibi politika araçlarını kullanarak bölgedeki normları güçlendirmeye yönelik çabaları, hala belirgin bir etki yaratmaktadır. Ancak, AB'nin bu bölgelerdeki normları sürdürmek için stratejilerini gözden geçirmesi ve normlar dışı güçlere karşı daha etkili bir şekilde yanıt vermesi gerekmektedir.

Bu bağlamda, AB'nin bu bölgelerdeki etkisini artırmak için daha fazla çaba sarf etmesi ve bölgedeki düzeni güçlendirmeye yönelik politika araçlarını daha etkili bir şekilde kullanması gerekmektedir. Özellikle, ekonomik kalkınma, demokratik reformlar ve insan hakları gibi alanlarda daha etkili politikalar izleyerek bölgedeki düzeni güçlendirmeye yönelik çabalarını artırmalıdır.

Jeopolitik Çağda Küresel Bir Aktör Olarak Avrupa Birliği

AB'nin Jeostratejik Genişleme Politikası

Avrupa Birliği (AB), küresel bir aktör olarak jeostratejik genişleme politikalarını geliştirirken, özellikle Doğu Avrupa ve Kafkasya bölgesine odaklanmıştır. Bu politikanın hedefinde özellikle Ukrayna, Moldova ve Gürcistan yer almaktadır. Bu ülkeler, AB ile daha derin ekonomik ve politik entegrasyon arayışında olup, aynı zamanda AB'nin komşuluk politikasının da önemli bir parçasını oluşturmaktadır.

**PROF. DR. BEKEN
SAATÇIOĞLU**

MEF ÜNİVERSİTESİ

Jeostratejik genişleme politikası, AB'nin istikrar ve güvenliği sağlamada kilit rol oynamaktadır. Bu politika, sadece AB'nin sınırlarını genişletmekle kalmaz, aynı zamanda AB'nin değerlerini ve normlarını yaymayı amaçlar. Bu ülkelerle yapılan anlaşmalar ve işbirliği programları, AB'nin doğu sınırlarında daha güçlü bir güvenlik ve istikrar sağlama çabalarının bir parçasıdır.

AB'nin Ortak Dış ve Güvenlik Politikası

AB'nin Ortak Dış ve Güvenlik Politikası (ODGP), birliğin küresel

arenada daha etkin bir rol oynamasını sağlamak amacıyla oluşturulmuştur. Ancak bu politikanın oluşturulması ve uygulanması sürecinde çeşitli zorluklar ve engellerle karşılaşmaktadır. Aşağıda ODGP'nin önündeki bazı önemli engeller ve bunların nedenleri sıralanmıştır:

- **AB Konseyi'nin Oybirliği ile Karar Alma Zorunluluğu:** AB Konseyi'nin ODGP alanında oybirliği ile karar alması gerekliliği, karar alma süreçlerini yavaşlatmakta ve bazı durumlarda etkin politikaların geliştirilmesini engellemektedir. Her üye devletin veto hakkına sahip olması, ortak bir dış politika belirlemeyi zorlaştırmaktadır.
- **Ulusal Dış Politikaların Sürdürülmesi:** Kimi AB üye devletlerinin kendi ulusal dış politikalarını sürdürmekte ısrarcı olmaları, ortak bir dış ve güvenlik politikası geliştirilmesini zorlaştıran önemli bir faktördür. Bu durum, AB'nin birleşik bir dış politika sesi oluşturmasını engeller.
- **Avrupa Popülistlerinin Eleştirileri:** AB Ortak Dış ve Güvenlik Politikası, bazı Avrupa popülistleri tarafından üye devletlerin ulusal egemenliklerinin ihlali olarak lanse edilmektedir. Bu tür eleştiriler, ODGP'nin benimsenmesi ve uygulanması sürecinde toplumsal ve politik destek bulmasını zorlaştırabilir.

Bu zorluklara rağmen, ODGP'nin AB Anlaşmaları ve AB mevzuatı içinde yer alıyor olması, bu politikanın uygulanabilirliğini destekleyen bir faktördür ve bu durum, yukarıda belirtilen zorluklar arasında sayılmaz.

AB'nin Göç Politikaları

Göç meselesi, AB için hem iç hem de dış politika açısından büyük bir önem taşımaktadır. AB, göç ve mülteci krizine yönelik çeşitli politika araçları kabul etmiştir. Bu araçlar, AB'nin göçmenlerin entegrasyonu ve sınır güvenliği konularında daha etkili çözümler üretmesini amaçlamaktadır. Aşağıda AB'nin bu alandaki bazı önemli politika araçları sıralanmıştır:

- **Yer Değiştirme (Relocation):** AB ülkelerine ulaşan mülteci adaylarının belirli kotalar dahilinde AB içinde yer değiştirmesi, AB'nin göçmen krizine yanıt verme yöntemlerinden biridir. Bu politika, AB üye devletleri arasında yük paylaşımını teşvik etmektedir.
- **Yerleştirme (Resettlement):** AB sınırları dışındaki ülkelerde bulunan, uluslararası korumaya ihtiyacı olan mülteci adaylarının AB ülkelerinde yerleştirilmesi, AB'nin göçmenlerin güvenli bir şekilde AB topraklarına gelmelerini sağlamayı amaçladığı bir başka önemli politikadır.
- **Türkiye-AB Göç Mutabakatı (18 Mart 2016):** Türkiye ile AB arasında imzalanan bu mutabakat, düzensiz göçü azaltmayı ve mültecilerin güvenli ve düzenli bir şekilde yerleştirilmesini hedeflemektedir.
- **AB Yeni Göç ve İltica Paktı:** Bu pakt, AB'nin göç ve iltica politikalarını daha bütüncül ve etkin bir şekilde yönetmeyi amaçlamaktadır.

Ancak, AB'nin “dayanışma” ve “adil sorumluluk paylaşımı” ilkeleri ile uluslararası mülteci hukukuna tam uyumlu Ortak AB Göç ve Sığınma Politikası henüz tam anlamıyla kabul edilmiş bir politika aracı değildir. Bu ilke ve politikaların geliştirilmesi devam etmekte olup, AB'nin mevcut göç politikaları içinde tam olarak yer almamaktadır.

Küreselleşmenin Yavaşladığı Bir Dünyada Avrupa Birliği'nin Dış Politikası

Küreselleşmenin yavaşlaması, dünya genelinde ekonomik, politik ve sosyal etkileşimlerin azalması anlamına gelir ve bu durum AB'nin dış politika stratejilerini de doğrudan etkileyebilir. Özellikle ABD ile olan transatlantik ittifakın geleceği ve AB ordusu konusundaki tartışmalar bu bağlamda büyük önem taşımaktadır. Fransa, Almanya ve Polonya örnekleri üzerinden Avrupacı ve Atlantikçi akımların nasıl şekillendiği de tartışılacaktır.

PROF. DR. DIDEM BUHARI

İZMİR KATİP ÇELEBİ
ÜNİVERSİTESİ

İttifak İçi Güvenlik İkilemi

"İttifak içi güvenlik ikilemi" kavramı, ittifak içerisindeki devletlerin birbirlerine karşı duyduğu güvensizlikler ve terk edilme korkusu gibi durumları ifade eder. İttifak içi güvenlik ikilemi, genellikle aşağıdaki unsurları içerir:

- **Müttefike Güvensizlik:** İttifak üyeleri arasında, diğer müttefiklerin güvenilir olup olmadığına dair endişeler bulunabilir. Bu, ittifakın zayıflamasına ve ortak güvenlik hedeflerinin tehlikeye girmesine neden olabilir.

Terk Edilme Korkusu: İttifak üyeleri, özellikle daha güçlü olan müttefiklerin kendilerini terk edebileceğinden

- veya savunma yükümlölüklerini yerine getirmeyeceklerinden korkabilirler. Bu korku, ittifak üyeleri arasında stratejik belirsizliğe yol açar ve ittifakın dayanıklılığını zayıflatabilir.

Avrupalı Devletler ve ABD Arasındaki İlişkiler

Avrupalı devletler ve ABD arasındaki ilişkileri tanımlamak için çeşitli kavramlar kullanılabilir. Ancak, aşağıdaki kavramların bazıları bu ilişkiyi tanımlamak için uygun değildir:

- Mantık Evliliği: Bu kavram, çıkar temelli ve pratik bir işbirliğini ifade eder. Genellikle iki taraf arasında stratejik ortaklıklar için kullanılır.
- Güvenlik Topluluğu: Bu kavram, bir grup devletin ortak güvenlik hedeflerini ve normlarını paylaştığı bir durumu tanımlar.
- Savunma İttifakı: Bu kavram, özellikle NATO gibi resmi askeri ittifakları ifade eder.
- Çok Taraflılık: Bu kavram, uluslararası ilişkilerde birçok ülkenin işbirliği içinde hareket etmesini ifade eder.

Bu bağlamda, "çok taraflılık" kavramı, Avrupalı devletler ve ABD arasındaki ilişkileri tanımlamak için uygun değildir çünkü bu kavram, daha genel bir uluslararası işbirliği anlayışını ifade eder ve spesifik olarak bu ilişkiye dair bilgi vermez.

Hedging

"Hedging" kavramı, Türkçe'de "eşzamanlı olarak iki plana birden yatırım yapmak" şeklinde ifade edilebilir. Bu strateji, bir devletin veya organizasyonun belirsizlik karşısında riskleri azaltmak için farklı olasılıkları göz önünde bulundurarak iki veya daha fazla stratejik planı aynı anda yürütmesini ifade eder. Hedging stratejisi, özellikle uluslararası ilişkilerde ve ekonomi politikalarında belirsizliklere karşı korunma amacıyla sıkça kullanılır.

Avrupa Birliği (AB) ve Liberal Uluslararası Düzen: Sırada Ne Var?

Avrupa Birliği (AB), demokrasi, insan hakları ve ekonomik özgürlüğe saygı gibi temel normların yanı sıra kurallara dayalı küresel yönetişimi teşvik eden bir sistem olan Liberal Uluslararası Düzen (LIO) ile tamamen iç içe geçmiştir. Küresel dinamikler değiştikçe ve bu düzene yönelik meydan okumalar arttıkça, AB'nin rolünü ve stratejilerini anlamak çok önemli hale gelmektedir; zira AB, İkinci Dünya Savaşından sonra inşa edile uluslararası sistemin temel kural ve norm koyucu aktörlerinden biridir.

**DOÇ. DR. HAKAN
MEHMETÇİK**

MARMARA
ÜNİVERSİTESİ

LIO, uluslararası ilişkilerde 1940'ların sonlarında ortaya çıkan temel bir kavramdır. Siyasi liberalizm, ekonomik liberalizm ve liberal enternasyonalizm temelinde, küresel yönetişimi belirleyen yapılandırılmış ilişkileri şekillendirmektedir. LIO, Birleşmiş Milletler, Dünya Ticaret Örgütü ve Uluslararası Para Fonu gibi çok taraflı kurumlar aracılığıyla uluslararası iş birliğini teşvik ederek insan eşitliği, özgürlük, hukukun üstünlüğü ve insan haklarını vurgulamaktadır. Ekonomik liberalizm ve açık piyasalar, serbest ticaret ve yatırım akışını savunmaktadır. Güvenlik iş birliği, ülkeler arasında karşılıklı güvenlik ve

istikrarı artırarak liberal demokrasinin dünya çapında yayılmasını desteklemektedir. Küresel finansal istikrar için parasal iş birliği de oldukça önemli bir unsurdur.

AB, ekonomik, siyasi ve güvenlik alanlarında LIO'da kurucu bir rol oynayarak serbest ticareti teşvik etmekte, ekonomik istikrarı sağlamakta ve demokratik değerleri savunmaktadır. Ayrıca siyasi istikrarı geliştirerek, barışı koruma girişimlerinde bulunmakta ve kapsamlı güvenlik stratejileri geliştirmektedir.

AB, istikrarını ve LIO içindeki rolünü tehdit eden çok sayıda i ve dış zorluğa aktif bir şekilde yanıt vererek politika değişikliklerini, yeni küresel dinamiklere adaptasyonları ve çok taraflılığı geliştirmeye yönelik girişimleri kapsayan stratejik tepkiler geliştirmiştir.

Stratejik özerkliğe odaklanarak, çok taraflılığı geliştirerek ve küresel iş birliğini teşvik ederek AB, kendisini 21. yüzyılda küresel yönetişimi şekillendirebilecek, dünya sahnesinde dirençli ve etkili bir oyuncu olarak konumlandırmaktadır. Bu çabalar, hızla değişen uluslararası ortamda liberal değer ve ilkelerin sürdürülmesine yönelik proaktif yaklaşımı yansıtmaktadır.

AB, LIO içerisindeki rolünü sürdürürken, stratejik tercihler ve küresel dinamiklerden etkilenen çeşitli potansiyel geleceklerle karşı karşıya kalabilir. Dağılma senaryosunda, ye ülkeler arasındaki uyum azalabilir ve birlik parçalanabilir. Parçalı uyum senaryosunda, AB, küresel koşullara uyum sağlamak için aşamalı düzenlemeler yapabilir. İşlevsel federalizm senaryosunda, AB daha uyumlu bir federal yapıya dönüşebilir ve merkezi kurumlara daha fazla yetki devredebilir. Avrupa Birleşik Devletleri senaryosunda ise, AB tamamen federal bir devlete dönüşebilir ve ulusal egemenlik merkezi bir hkmete kayabilir. AB, stratejik tercihler ve küresel dinamiklere bağlı olarak bu senaryolardan birini izleyebilir.

Sunulan senaryolar, AB'nin kendi iç kararlarından ve küresel teknolojik eğilimlerden etkilenen LIO içindeki olası yollarını yansıtmaktadır. AB bu farklı geleceklerle yüzleşirken, devam eden inovasyonu ve stratejik ortaklıkları, yörüngesini ve küresel yönetimdeki rolünü şekillendirmede çok önemli olacaktır. Bugün yapılacak seçimler sadece AB'nin konumunu belirlemekle kalmayacak, aynı zamanda liberal düzen ve uluslararası iş birliği üzerinde de derin etkilere sahip olacaktır.

EUGLORDER

Jean Monnet Chair

Panel Series - Handout - Issue 1

DISCLAIMER: Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

@EUGLORDER

<https://euglobalorder.com/>

Marmara University

Spring 2024